Súd:	Mestský súd Košice
Spisová značka:	K3-6C/321/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7522210089
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Halková
ECLI:	ECLI:SK:MSKE:2023:7522210089.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Evou Halkovou, v spore žalobcu: A. B., narodený XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, Košice proti žalovanému: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, Bratislava, o zaplatenie 2.036,03 € s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.836,03 €, úrok z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 1.836,03 € od 2.12.2022 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanému právo na plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenou Okresnému súdu Košice – okolie (od 1.6.2023 Mestský súd Košice) 13.12.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.036,03 €, úroku z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 2.036,03 € od 2.12.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom náhrady vzniknutej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 12Er/630/2011 podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „ZoŠ“).

2. Žalobu odôvodnil (body 2 – 11 odôvodnenia) tým, že na Okresnom súde Košice – okolie (exekučný súd) sa pod sp. zn. 12Er/630/2011 viedlo exekučné konanie proti žalobcovi ako spotrebiteľovi v postavení povinného zo strany spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako oprávneného. Predmetná exekúcia bola vedená na podklade nulitného právneho aktu - paaktu - Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 12393/10 z 22.11.2010. Súd napriek tomu udelil 18.7.2011 súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD. poverenie na vykonanie exekúcie č. 5806*039501. Dňa 31.10.2014 žalobca podal návrh na zastavenie exekúcie a jej vyhlásenie za neprípustnú, v ktorom výslovne poukazoval na nedodržanie postupu podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok účinného v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie (ďalej len „EP“) a na nerešpektovanie povinnosti súdu preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, povinnosť skúmať prítomnosť neprijateľným zmluvných podmienok a ich vplyv na vydanie exekučného titulu, na povinnosť súdu v každom štádiu exekučného konania skúmať legalitu exekučného titulu a napokon na povinnosť súdu ex offo zastaviť exekúciu vedenú na podklade nezákonného a ex lege neplatného rozhodnutia.

3. Okresný súd Košice – okolie pristúpil k rozhodnutiu o zastavení exekúcie a jej vyhláseniu za neprípustnú až rozhodnutím z 1.12.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.12.2020, teda takmer po 10 rokoch od vydania poverenia na vykonanie exekúcie, po viac ako 6 rokoch od podania návrhu na zastavenie exekúcie a po niekoľkých urgenciách zo strany žalobcu. V priebehu tohto obdobia súdny exekútor vykonával exekúciu a na úkor žalobcu v prospech trov exekúcie vymohol sumu 1.536,03 €.

4. V zmysle § 44 ods. 2 EP je exekučný súd vždy pri vydávaní poverenia povinný skúmať exekučný titul a jeho prípadný rozpor so zákonom. Tak tomu bolo za platnej a účinnej právnej úpravy v čase vydania poverenie v konaní 12Er/630/2011 a tak je tomu aj teraz.

5. Povinnosť exekučného súdu skúmať súlad/rozpor exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok so zákonom bola explicitne vyjadrená aj v § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní platného a účinného v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie (ďalej len „ZoRK“). Nemôže preto obstáť argumentácia žalovaného, že v danom čase právna úprava osobitne neupravovala povinnosť ex offo skúmať exekučný titul exekučným súdom. Takáto argumentácia, ktorú koncipoval žalovaný vo svojom zamietavom stanovisku k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalobcu za totiž nezakladá na pravde.

6. Nesprávny úradný postup exekučného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12Er/630/2011 spočíval najmä v nasledujúcich pochybeniach:
1. vydal v rozpore s § 44 ods. 2 EP v spojení s ustanovením § 45 ods. 2 ZoRK súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie bez toho, aby preskúmal zákonnosť exekučného titulu, čím citované ustanovenia porušil,
2. neskúmal ani v ďalších štádiách exekučného konania rozpor/súlad exekučného titulu so zákonom a to ani po prijatí novely, ktorá explicitne zakotvila povinnosť v exekučných konaniach vedených na podklade rozhodcovských rozsudkov vydaných v spotrebiteľskom spore skúmať súlad rozhodcovskej zmluvy so zákonom,
3. nerešpektoval rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a na dané konanie ju takmer 10 rokov neaplikoval a exekúcia sa po celý čas viedla na podklade nulitného právneho aktu,
4. o návrhu na zastavenie exekúcie rozhodol po 6 rokoch od jeho podania a po takmer 10 rokoch od vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

7. Majetková škoda uplatňovaná žalobcom je preukázateľne tvorená sumou 1.536,03 €, ktorá korešponduje s výškou trov exekúcie zrazených žalobcovi súdnym exekútorom v jeho prospech.

8. Nemajetkovú ujmu vo výške 500 € odôvodnil žalobca § 17 ods. 2, 3 ZoŠ, nakoľko náhrada majetkovej škody nie je dostatočným zadosťučinením za to, že sa proti žalobcovi začala viesť exekúcia na podklade nulitného (neexistujúceho) právneho aktu a takto sa viedla takmer 10 rokov.

9. Predmetná exekúcia mala na žalobcu veľmi negatívny dopad a to jednak na jeho spoločenský status nakoľko automaticky bol vedený v zozname dlžníkov ako nedôveryhodný subjekt, bol neustále vystavený strachu o svoje živobytie, boli mu blokované bankomatové účty a vykonávané exekučné zrážky. Žalobca urgoval zastavenie exekúcie prostredníctvom svojho zástupcu niekoľkokrát, súd však na jeho urgencie nereagoval a exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil po dlhých 10 rokoch sužovania, nespravodlivosti a pocitu bezmocnosti žalobcu. Suma, ktorá mu bola zrazená v exekučnom konaní len v rozsahu trov exekučného konania predstavuje skutočne rozsiahly nepomer k zmluvnému vzťahu, ktorý mal byť podkladom na vydanie rozhodcovského rozsudku. Predmetom zmluvného vzťahu bola pôžička žalobcu vo výške 40.000,00 Sk (kartový úverový rámec), t.j. 1.327,76 €. Samotné trovy exekúcie uvedenú sumu presahujú, pričom v exekúcii bolo žalobcovi nezákonne zrazených pre oprávneného viac ako 4.000,00 €. Všetky tieto skutočnosti boli pre žalobcu nesmiernou psychickou záťažou, priamo zasiahli jeho majetkové pomery a priamo ohrozili možnosti zabezpečenia jeho základných životných potrieb a spôsobili reálne zmenšenie jeho majetku.

10. Príčinnú súvislosť medzi postupom štátu a škodou žalobcu odôvodnil žalobca tým, že ak by už v procese rozhodovania o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd riadne splnil svoje zákonné povinnosti (najmä podľa § 44 ods. 2 EP a § 45 ods. 2 RK) a podrobil exekučný titul kontrole a skúmal jeho súlad/rozpor so zákonom, dospel by k záveru, že predmetný právny akt nie je spôsobilým a zákon rešpektujúcim exekučným titulom a vykonanie exekúcie by nepovolil, čím byť nedošlo k

vymoženiu žiadnych finančných prostriedkov na úkor žalobcu. Vznik škody je teda priamym dôsledkom nesprávneho úradného postupu exekučného súdu.

11. Žalobca splnil podmienku v zmysle § 15 ods. 1 ZoŠ, keď adresoval Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, pričom zo strany Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky došlo k predbežnému prerokovaniu nároku na náhradu škody. Žalobca poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov v obdobných prípadoch.

12. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe požiadal súd, aby žalobu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobca nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle ZoŠ. Poukázal na to (body 12 – 21 odôvodnenia), že postup súdu pri vydávaní poverenia nie je možné považovať za právno – aplikačný postup, ktorý má priame právne účinky na poškodeného. Postup exekučného súdu pri preskúmavaní žiadosti o vydanie poverenia, ktorý sa plne prejavil vo vydaní poverenia, nie je v zmysle ZoŠ spôsobilý predstavovať nesprávny úradný postup, ktorým by mohla byť žalobcovi spôsobená akákoľvek škoda.

13. Zdôraznil, že poverenie na výkon exekúcie nevykazuje priame právne účinky voči osobe povinného, preto nakoniec povinný voči nemu ani nemôže použiť opravné prostriedky. Má účinky len voči osobe súdneho exekútora, ktorý môže na základe neho vykonávať exekúciu. Až doručením upovedomenia o začatí exekúcie vzniká medzi oprávneným a povinným spor o začatie exekúcie, prípadne spor o zastavenie exekúcie, kedy prichádza do úvahy vykonanie dokazovania s možnosťou strán v konaní sa ho zúčastniť a vyjadriť sa k nemu. Uvedené má význam najmä pre rozmer nevyhnutnej podmienky na uplatnenie si nároku na náhradu škody v zmysle ZoŠ, a to príčinnej súvislosti, ktorá musí byť okrem iného priama a bezprostredná.

14. Ak by aj súd mal za to, že vydanie poverenia na výkon exekúcie je možné považovať za nesprávny úradný postup (príp. nezákonné rozhodnutie), samotné poverenie exekútora na výkon exekúcie nemohlo samo o sebe v žiadnom prípade spôsobiť akúkoľvek škodu.

15. Bolo povinnosťou exekučného súdu v tomto exekučnom konaní vydať poverenie na vykonanie exekúcie bez toho, aby ex offo skúmal exekučný titul, t. j. predmetný rozhodcovský rozsudok z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok. Až prijatím novely EP s účinnosťou od 1. 1.2015, s poukazom na § 44 ods. 3 a zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného rovnako tak od 1. 1.2015, bolo súdom umožnené spätné preskúmavanie jednotlivých exekučných konaní, v ktorých bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok tak, ako tomu bolo aj v tomto konaní, pričom na uvedenom nič nemenia ani rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazuje.

16. V predmetnom prípade nebolo preukázané, že by v exekučnom konaní od podania návrhu na zastavenie exekúcie do vydania uznesenia o zastavení exekúcie z 1.12.2020, sp. zn. 12Er/630/2011, došlo zo strany exekučného súdu k prieťahom, keďže v uvedenej veci prieťahy konštatované neboli a rovnako tak nebolo rozhodnuté žiadnym príslušným orgánom o disciplinárnom previnení zákonného sudcu.

17. Podľa žalovaného žalobca vznik majetkovej škody v požadovanej výške relevantným spôsobom nepreukázal. Nárok na náhradu škody podľa ZoŠ môže byť úspešne uplatnený voči štátu až vtedy, ak nemožno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky z dôvodu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať. S poukazom na nález Ústavného súdu SR z 13.2.2013 č. k. II. ÚS 165/2012-45, žalobca si mal uplatňovať prípadný nárok na náhradu škody prednostne a výlučne od súdneho exekútora, keďže požadovaná náhrada škody predstavuje výlučne trovy exekúcie a odmenu exekútora. Právny názor vyslovený v rozhodnutiach súdov uvedených žalovaným hovorí, že „existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy, a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia“. V prípade tejto skupiny rozhodnutí, a tiež v tomto konaní prejednávanej veci žalobcu, nejde o súbeh nárokov existujúcich medzi rovnakými subjektmi, z ktorých je potrebné určiť prioritný nárok, pretože existencia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia proti tomu kto prijal neoprávnené plnenie, resp. sa iným spôsobom bezprávne obohatil, vylučuje vznik škody, za ktorú by mal niesť zodpovednosť štát. Bez uplatnenia práva žalobcu na vrátenie žalovanej sumy od súdneho exekútora a preukázania

bezúspešnosti takéhoto uplatnenia práva, nemožno konštatovať vznik škody (a už vôbec nie ustáliť jej výšku).

18. K náhrade nemajetkovej ujmy, ktorej sa domáha žalobca, žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal, ani neprodukoval žiadne relevantné dôkazy, ako ani skutkové tvrdenia, ktoré by odôvodňovali priznanie peňažnej saturácie za nemajetkovú ujmu, rovnako tak nepreukázal a neodôvodnil ani výšku požadovanej náhrady tejto ujmy. Bez preukázania vzniku škody nie je možné domáhať sa jej náhrady. Poukázal na to, že voči žalobcovi bolo ako povinnému od roku 2007 do 2012 vedených celkovo 17 exekučných konaní, kde vo viacerých ako oprávnení vystupovali rôzne nebankové spoločnosti, pričom exekúcie boli voči žalobcovi vedené aj pre nesplnenie vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom.

19. Žalovaná namietal aj preukázanie existencie priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a uplatneným nárokom žalobcu. Zodpovednosť totiž nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Aby mohlo dôjsť ku konštatovaniu existencie príčinnej súvislosti, musel by byť preukázaný v prvom rade nesprávny úradný postup a vznik škody a nemajetkovej ujmy, k čomu zo strany žalobcu nedošlo.

20. K úrokom z omeškania uplatnených žalobcom žalovaný uviedol, že rozsudok o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy má konštitutívny charakter, omeškanie tak vzniká až po uplynutí lehoty na plnenie vyplývajúcej z rozhodnutia vo veci samej.

21. V replike žalobca zotrval na podanej žalobe. K námietkam žalovaného uviedol (body 22 – 25 odôvodnenia):

22. Vydanie poverenia predstavuje pokyn procesného charakteru (úradný postup), ktorý má priamy dosah na majetkové práva povinného. Bez tohto pokynu by na majetok povinného siahnuť nebolo možné. Rozhodnutím je v tejto fáze jedine a výlučne situácia, ak súd návrh na vydanie poverenia zamietne, nakoľko o tejto otázke vydáva uznesenie, proti ktorému je možné podať opravný prostriedok Poverenie ako také nie je rozhodnutím (za rozhodnutie ho explicitne nepovažuje ani právna úprava), ale postupom súdu v exekučnom konaní, ktorým ukladá exekútorovi širokú škálu povinností a oprávnení siahnuť na majetok povinného.

23. Odkazom na ustanovenie § 44 ods. 2 EP je nutné dospieť k záveru, že zámer zákonodarcu bol úplne iný ako prezentuje žalovaný, a síce predchádzať nezákonnej exekúcii už vo fáze vydania poverenia ex offo skúmaním súladu exekučného titulu so zákonom. Nemožno preto súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že vydanie poverenia nepredstavuje vznik priamych právnych následkov pre povinného. Z postupu exekútora v konaní je zrejmé, že po vydaní poverenia už je exekútor oprávnený, ale aj povinný smerovať svoje úkony k zabezpečeniu a zamedzeniu nakladať s majetkom povinného. Kogentnosť ustanovenia § 45 ods.1, 2 ZoRK predstavuje povinnosť exekučného súdu vždy ex offo preskúmať exekučný titul a jeho prípadný rozpor so zákonom osobitne v prípade rozhodcovského rozsudku. Ak teda žalovaný tvrdí, že súd túto povinnosť nadobudol až novelou EP účinnou od 1. 1.2015 nie je to pravda a jeho tvrdenie je v priamom rozpore s kogentnou právnou úpravou ako aj so súdnou praxou. Osobitne preto poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24.02.2011, ktoré bolo vydané ešte pred vydaním poverenia v konaní vedenom Okresným súdom Košice – okolie pod sp. zn. 12Er/630/2011.

24. Žalobca poprel aplikáciu záverov rozhodnutia II. ÚS 165/2012 na prejednávaný spor z dôvodu absolútnej rozdielnosti skutkových a právnych okolností, ktoré v konaniach nastali a poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 225/2017 a iné rozhodnutia všeobecných súdov, podľa ktorých po zrušení exekučného titulu vzniká nárok voči štátu podľa ZoŠ v rozsahu vymožených trov exekúcie, nie však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči súdnej exekútorke. Súdny exekútor postupoval na základe poverenia súdu, ktoré nemalo byť vydané, za tento nesprávny procesný postup a s ním spojený vznik škody na strane žalobcu nesie zodpovednosť žalovaný. Žalobca preto de iure a de facto nemá právny titul na uplatnenie bezdôvodného obohatenia či náhrady škody priamo voči súdnemu exekútorovi.

25. Vo vzťahu k nároku na úroky z omeškania poukázal na lex specialis ustanovenie § 16 ods. 4 ZoŠ. Dňa 2.12.2022 mu bolo zo strany žalovaného oznámené, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody.

26. V ďalších podaniach a v priebehu pojednávaní obe strany sporu zotrvali na svojich predošlých vyjadreniach a argumentáciu dopĺňali odkazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR a všeobecných súdov.

27. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi: žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom z 2.6.2022, oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z 1.12.2022, vyúčtovanie exekučného konania – daňový doklad z 25.1.2021, uznesenie Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 12Er/630/2011 z 1.12.2020, návrh na zastavenie exekúcie a jej vyhlásenie za neprípustnú z 31.10.2014, návrh na odklad exekúcie – oprava podania z 22.10.2014, doplnenie podania povinného – návrhu na zastavenie exekúcie a jej vyhlásenie za neprípustnú a vyjadrenie povinného z 19.4.2018, urgencia z 16.12.2019, upovedomenie o začatí exekúcie z 26.8.2011 a výsluchom žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

28. Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj ako „exekučný súd“) udelil 18.7.2011 poverenie na vykonanie exekúcie JUDr. Krutému, voči žalobcovi ako povinnému – spotrebiteľovi, na základe rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu. Oprávneným bola spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

29. Súdny exekútor vydal 26.8.2011 upovedomenie o začatí exekúcie.

30. Žalobca ako povinný navrhol súdu podaním z 22.10.2014 odložiť exekúciu z dôvodu, že je predpoklad, že bude pre neprípustnosť zastavená.

31. Žalobca ako povinný navrhol súdu podaním z 31.10.2014, ktoré bolo doručené súdu 3.11.2014 vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a zastaviť ju z dôvodu, že rozhodcovská doložka v zmluve bola absolútne neplatne dohodnutá. Podania doplnil 26.4.2018 (podaním z 19.4.2018) s odkazom na rozhodovaciu činnosť slovenských súdov.

32. Urgenciou z 16.12.2019 žiadal žalobca exekučný súd rozhodnúť o jeho podaniach.

33. Uznesením z 1.12.2020, právoplatným 24.12.2020, exekučný súd vyhovel návrhu žalovaného ako povinného, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že sa stotožnil s názormi povinného uvedenými v jeho podaniach. Exekučný súd uviedol, že rozhodcovský súd nemal právomoc vydať exekučný titul, nakoľko rozhodcovská doložka, na základe ktorej si založil právomoc, nebola platne dohodnutá a išlo o jednoznačne neprijateľnú zmluvnú podmienku. V exekučnom konaní neboli konštatované prieťahy.

34. Súdny exekútor 25.1.2021 vyúčtoval trovy exekučného konania. Spolu vymohol v priebehu exekúcie sumu 5.560,24 €, z toho pre oprávneného 4.024,21 € a na trovy súdneho exekútora vymohol 1.36,03 €.

35. Žalobca požiadal 2.6.2022 žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, s odkazom na ZoŠ.

36. Dňa 1.12.2022 žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho žiadosť vyhodnotil ako nedôvodnú.

37. Žalobca na pojednávaní vypovedal, že o predmetnej exekúcii sa dozvedel až z výplatnej pásky, keďže mu bola stiahnutá zrážka z platu. Dovtedy nemal vedomosť ani o vydaní exekučného titulu. V roku 2003 sa rozviedol, neskôr si našiel priateľku, v roku 2005 sa im narodila dcéra. Bývali v podnájme. Keďže byt nebol zariadený, vzali si pôžičky na jeho zariadenie. Mali rôzne exekúcie, ale stíhali to platiť. Keď dcéra nastúpila do školy, výdavky začali narastať. Vzťah s priateľkou sa rozpadol a žalobca odišiel bývať k rodičom, ktorí mu pomáhali aj po finančnej stránke. Býval mimo C., kde chodila dcéra do školy. Auto nemal, požičiaval si ho od otca. Exekúcia ho ovplyvnila, pretože keď chcel rekonštruovať dcére izbu v roku 2013, nedostal pôžičku kvôli záznamu v registri exekúcií. Peniaze si požičiaval len od rodičov. Mal vyživovaciu povinnosť k synovi z prvého manželstva vo výške 87,00 € a aj na dcéru vo výške 50,00 €, hoci ju mal s bývalou partnerkou v striedavej starostlivosti. Splácať výživné pomáhali žalobcovi rodičia. Mal aj iné exekúcie. Zhruba do marca, apríla 2011 dostával po zrážkach výplatu okolo 600,00 – 700,00 €, po zohľadnení predmetnej exekúcie to bolo už len životné minimum okolo 220,00 €.

38. Zistený skutkový stav súd podriadil pod zákonné ustanovenia:

39. Podľa § 3 ods. 1, 2 ZoŠ, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.
Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

40. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) ZoŠ, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak: 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

41. Podľa § 9 ods. 1 ZoŠ, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje výkon právomoci orgánom verejnej moci, pri ktorom dôjde k porušeniu právnou normou ustanoveného predpísaného postupu alebo k porušeniu účelu, ku ktorému postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci smeruje. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

42. Podľa § 9 ods. 6 prvá veta ZoŠ, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

43. Podľa § 15 ods. 1 ZoŠ, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

44. Podľa § 17 ods. 1 – 4 ZoŠ, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.
V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

45. Podľa § 36 ods. 2 EP, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

46. Podľa § 44 ods. 2 EP, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

47. Podľa § 58 ods. 1 EP, súd zastaví exekúciu na návrh alebo aj bez návrhu.

48. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) EP, súd exekúciu zastaví, ak exekúciu vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

49. Podľa § 57 ods. 2 EP, súd môže exekúciu súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

50. Podľa § 45 ods. 1, 2 ZoRK, Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.
Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

51. Podľa § 16 ods. 4 ZoŠ, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

52. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, ktorej sa žalobca v konaní domáha, sú: jeho nesprávny úradný postup, existencia škody, a príčinná súvislosť medzi nimi. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu štátu sú stanovené kumulatívne, a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť. Dôkazné bremeno je na žalobcovi.

53. Žalobca v konaní preukázal splnenie všetkých predpokladov na vznik zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup exekučného súdu:

54. V čase vydania poverenia na vykonanie predmetnej exekúcie bol exekučný súd povinný zo zákona (ex offo) preskúmať exekučný titul, tak ako mu to ukladal § 44 ods. 2 EP. Tvrdenie žalovaného, že exekučný súd túto možnosť nemal, nie je pravdivá. Svedčí o tom ustanovenie § 44 ods. 2 EP, ako aj prax okresných súdov, ktoré v obdobných prípadoch v tom čase zamietali žiadosti súdnych exekútorov o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Napríklad Okresný súd Rožňava uznesením z 16.2.2011 č. k. 4Er/688/2009-27, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci, ktorý vydal exekučný titul, je založená na absolútne neplatnom právnom úkone.

55. V tejto súvislosti treba poukázať na Smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky v uvedenej zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkoch vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z tohto podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

56. Súd ustálil, že žalobca dôvodne namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu predchádzajúci vydaniu poverenia vykonanie exekúcie, keď tento nedostatočne skúmal exekučný titul z hľadiska jeho vykonateľnosti tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej, a napriek neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá zakladala právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

57. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Bratislave, keď v uznesení z 29.5.2020 č. k. 8Co/137/2017-605 uviedol, že poverenie na vykonanie exekúcie nespĺňa podmienky nezákonného rozhodnutia v zmysle § 6 ZoŠ, avšak (exekučný) súd úkony predchádzajúce vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie vykonal nesprávne, pretože žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul pred vydaním poverenia riadne nepreskúmal a takéto jeho konanie treba považovať za nesprávny úradný postup.

58. Krajský súd v Bratislave uznesením z 30.6.2020, sp. zn. 3Co/80/2019 ustálil, že žalobcovia dôvodne namietali nesprávny úradný postup exekučného súdu predchádzajúci vydaniu poverenia na výkon exekúcie, keď tento nedostatočne skúmal exekučný titul z hľadiska jeho vykonateľnosti tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej, a napriek neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá zakladala právomoc rozhodcovského súdu, poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

59. Nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíval aj v neskúmaní dôvodov na zastavenie exekúcie, v štádiu už po vydaní poverenia podľa § 57, 58 EP a § 45 ods. 1, 2 ZoRK. Napriek tomu, že žalovaný ako povinný v exekučnom konaní podal ešte v októbri 2014 návrh na odklad a zastavenie exekúcie, exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, a zastavil ju, až uznesením z 1.12.2020, po viac ako 6 rokoch od doručenia návrhu na jej zastavenie. V priebehu týchto rokov žalovaný zastavenie exekúcie urgoval. Exekúcia vedená proti žalobcovi mala byť zastavená ex offo, resp. k vydaniu poverenia vôbec nemalo dôjsť, nakoľko rozhodcovský rozsudok, ktorý priznával oprávnenému v exekučnom konaní nárok na plnenie bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke, ktorou sa oprávnený snažil získať výhodnejšie postavenie na úkor slabšieho subjektu – žalobcu ako spotrebiteľa. To, že to súd dovolil, spôsobilo vznik škody na strane žalobcu, ktorej náhrady sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal.

60. Vznik škody žalobca preukázal výškou trov, ktoré exekútor v exekučnom konaní vymohol. Z vyúčtovania trov exekučného konania nesporne vyplýva, že exekútor na trovy exekúcie vymohol od žalobcu ako povinného sumu 1.536,03 €.

61. Námietka žalovaného, že žalobca mal svoju pohľadávku uspokojiť titulom bezdôvodného obohatenia od súdneho exekútora, v konaní neobstojí a súd ju považuje za nedôvodnú. Právne závery z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 165/2012, ktorým žalovaný argumentoval, vychádzali z odlišného skutkového stavu, pretože ústavný súd sa v tomto svojom rozhodnutí zaoberal práve prípadom, kedy sa žalobca domáhal vydania plnenia zaplateného na základe uznesenia exekučného súdu o povinnosti nahradiť trovy exekúcie, ktoré bolo neskôr zrušené ústavným súdom v rámci prieskumu jeho ústavnosti. Exekučný titul bol v tom prípade zrušený, čo sa v predmetnom spore nestalo, preto právne závery z tohto nálezu nedopadajú na zistený skutkový stav prejednávanej veci.

62. Plnenie získané súdnym exekútorom povereným na vykonanie exekúcie v predmetnom exekučnom konaní do právoplatného rozhodnutia exekučného súdu, ktorým predmetnú exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju, nemožno právne kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 a 2 OZ, pretože išlo o plnenie získané (vymožené)na základe dovtedy legitímne vedenej exekúcie na základe poverenia na vykonanie exekúcie, ktorým bol súdny exekútor viazaný a ktoré ho ako nositeľa štátnej moci zaväzovalo postarať sa o jej vykonanie.

63. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. II. ÚS 225/2017, v ktorom ako ústavne udržateľný vyhodnotil právny názor, v zmysle ktorého ak súdny exekútor vykonal svoju činnosť a vymohol pohľadávku oprávneného v súlade s EP na základe poverenia súdu, ktoré ho oprávňovalo na úkony, ktorých účelom bolo vymoženie prisúdenej pohľadávky oprávneného proti povinnému, patrí mu po vymožení predmetu exekúcie odmena, ktorá nemôže byť bezdôvodným obohatením, a to ani po zrušení exekučného titulu, či po zastavení alebo ukončení exekúcie. Po zrušení exekučného titulu, resp. zastavení alebo ukončení hoci aj neprípustnej exekúcie, vznikol povinnému

voči štátu nárok zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v rozsahu vymožených trov exekúcie.

64. Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a vznikom škody má súd za preukázanú tým, že exekučný súd nepodrobil pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie exekučný titul ex offo kontrole, a na základe vydaného poverenia súdny exekútor vykonával exekúciu a vymohol okrem iného aj trovy exekúcie od žalobcu ako povinného. V zmysle príslušných ustanovení EP bol exekučný súd v priebehu celej exekúcie povinný ex offo skúmať, či nie sú dôvody na jej zastavenie. Napriek návrhu povinného a viacerým urgenciám a podaniam povinného – žalobcu, súd exekúciu zastavil až po takmer 10 rokoch od udelenia poverenia súdnemu exekútorovi. V priebehu tohto obdobia exekútor vymohol na trovy exekúcie sumu 1.536,03 €, čo je skutočná škoda v priamej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu.

65. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú nemajetkovú ujmu, súd posúdil ako nedôvodné námietky žalovaného, že žalobca nepreukázal jej vznik a existenciu. Nemajetková ujma vznikla žalobcovi ako fyzickej osobe v dôsledku takmer 10 ročného vedenia exekúcie, prejavila sa vo vnútornom prežívaní žalobcu. Keďže tento stav nemožno preukázať inými dôkazmi, je potrebné vychádzať z výpovede žalobcu o tomto jeho vnútornom prežívaní.

66. Žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v jeho výpovedi nerozporoval, na žalovaného nemal žiadne otázky. Z tvrdení žalobcu vyplynulo, že hoci bolo pre neho vedených viacero exekúcií, až po zohľadnení predmetnej exekúcie klesol jeho príjem na životné minimum. Viedlo to k tomu, že bol nútený si požičiavať peniaze od svojich rodičov, ku ktorým sa v tom čase, aj z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, presťahoval.

67. Vzhľadom na uvedenú ujmu, berú do úvahy takmer 10 ročnú dĺžku exekučného konania a 6 ročnú dobu, počas ktorej exekučný súd rozhodoval na návrh žalobcu na zastavenie exekučného konania, súd dospel k záveru, že za dostatočné zadosťučinenie nemožno považovať samotné zastavenie exekučného konania, ale sú splnené podmienky pre náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu v peniazoch a za primeranú možno považovať sumu 300,00 €. Proti žalobcovi ako povinnom bolo v tom čase vedených viacero exekúcií, čiže jeho tvrdenie, že bol vedený v zozname dlžníkov ako nedôveryhodný subjekt neobstojí, pretože nepreukázal, že do zlej finančnej situácie a do zoznamu dlžníkov sa dostal v súvislosti s predmetnou exekúciou.

68. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy súd prihliadol aj na okolnosti uvedené v § 17 ods. 3 ZoŠ a dospel k záveru, a dospel k záveru, že výška nemajetkovej ujmy 300,00 € je v predmetnom prípade primeraná. Táto suma predstavuje zhruba 20 % sumy vymožených trov exekúcie. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy zamietol.

69. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sa morálna ujma v zásade nepreukazuje, je daná dobou nezákonného zásahu voči poškodenému, pričom v tomto prípade sa vychádza zo silnej domnienky, že neprimeraná dĺžka nezákonného zásahu spôsobuje morálnu ujmu a žiadne dôkazy sa v tomto ohľade v zásade nevyžadujú.

70. Podľa už konštantnej judikatúry národných (napr. rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09), aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán. Súd osobitne neposudzoval všetky z početných odkazov strán sporu na rôzne rozhodnutia súdov, pretože to vzhľadom na zistený skutkový stav a právne posúdenie nepovažoval za potrebné.

71. Žalovaný v záverečnej reči poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 29.3.2023 č. k. 15Co/1/2022-120. Súdu nie je toto rozhodnutie známe, žalovaný ho do konania nepredložil, v písomných vyjadreniach ho nespomenul, nie je zverejnené ani na dostupných databázach súdnych rozhodnutí (portál Ministerstva spravodlivosti SR, portál otvorené súdy), preto súd na argumentáciu žalovaného týmto rozhodnutím neprihliadal.

72. Súd žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 1.836,03 € od 2.12.2022 do zaplatenia, a to na základe § 16 ods. 4 veta tretia ZoŠ. V danej veci je oznámenie žalobcu datované dňom 1.12.2022, odkedy zákon pripúšťa priznanie úroku o omeškania z nároku na náhradu škody. Výška úrokov z omeškania k tomuto dňu bola 7 %. S argumentom žalovaného o tom, že povinnosť zaplatiť nemajetkovú ujmu v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia a až uplynutím doby plnenia určenej súdom sa dlžník dostáva do omeškania, súd nesúhlasí, pretože je priamo v rozpore so zákonom, ktorý stanovuje presný okamih možného začiatku omeškania. Uvedené sa týka nárokov na ochranu osobnosti podľa §11 a nasl. OZ, ktorí nemajú špeciálnu úpravu úrokov z omeškania ako ZoŠ.

73. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

74. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

75. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu, alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bol aspoň sčasti priznaný uplatnený nárok, pretože ho nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku konania založeného na úvahe súdu alebo znaleckej činnosti. Súd považuje v konaní žalobcu za úspešného, pretože mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku (výška škody) a výška nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu.

76. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

77. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u strán sporu, a preto nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).